

KWARTAALBLAD DESEIZOENEN

Wier!

de winter

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR...
CÉLINE VAN CORISBERGHOEVE

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
GESPREK MET FAMILIEVERENIGING OVERKEMPE

// BLZ 08 // LEKKER OP LOCATIE
VIEREN VAN MOMENTEN GEEFT RITME

 DeSeizoenen

jaargang 4 // editie 1 // december 2020

Seizoentje voor...

Céline

Céline is 30 jaar en woont vanaf het begin al op de Corisberghoeve. Eerst in de Villa en later in de Gele Vlinder.

Ze is een allrounder op werk gebied en werkt onder andere in de winkel en in de catering. Dit doet ze vol enthousiasme en inzet. Ze is ook geïnteresseerd in plantjes en kruiden en weet hier ook het een en ander over uit te leggen aan begeleiding en andere deelnemers.

Verder zingt Céline graag. Ze haalt met gemak de hoogste noten uit verschillende opera's, maar zingt net zo graag musicalliedjes. Ook is ze fan van de verschillende koningshuizen. Haar favoriete koningshuis is dat van België, maar ook over de Engelse, Nederlandse en de Scandinavische koningshuizen weet ze veel te vertellen. En als er nog tijd over is, kijkt ze een sprookjesfilms of leest ze in een sprookjesboek. Het mooiste sprookje volgens Céline? Belle en het beest!

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking, meervoudige beperking en/of gedragsproblematiek. In onze woon- en werkgemeenschappen ondersteunen wij het samen-wonen, samen-werken en samen-leven. Op basis van onze antroposofische mensvisie willen wij sociale verbanden scheppen die het welzijn en de ontwikkeling van cliënten en medewerkers bevorderen. Hiertoe behoren medecliënten, medewerkers, familie en vrienden, maatschappelijke omgeving en vrijwilligers. Wij geloven dat elk mens unieke mogelijkheden en talenten heeft, ondanks een verstandelijke of fysieke beperking. De waarden gelijkwaardigheid, dienstbaarheid en tegenwoordigheid van geest dragen wij uit in onze begeleiding en ondersteuning.

Documentaireserie 'Een jaar op Overkempe' door Ivo Niehe

In april van dit jaar werd de documentaireserie 'Een jaar op Overkempe', gemaakt door Ivo Niehe, op NPO1 uitgezonden. Door alle Corona-perikelen is de serie wellicht niet bij iedereen onder de aandacht gekomen. We wijzen je er graag nog even op.

Ivo Niehe filmde bewoners, familie en medewerkers op onze locatie Overkempe. Ivo Niehe vertelt: "Wat we registreerden? Emotie, professionaliteit, spannende momenten, maar vooral ook levensgeluk. Het leverde intense verbazing op over de manier waarop mensen met een beperking hier samen wonen. Ik raakte onder de indruk van de liefde en de professionaliteit van de leiding en de medewerkers."

Ivo Niehe: "Wat je hier goed ziet is dat werken structuur aan het leven geeft en dat de meesten daardoor zichzelf op een verrassende manier verder ontwikkelen, in een aantal gevallen zelfs tot het zelfstandig kunnen wonen. Toen we van start gingen begon ik spontaan een aantal van de bewoners te ondervragen en ik wist niet wat me overkwam. Het gebeurt in mijn werk zelden of nooit dat je zonder redactionele voorbereiding in gesprek raakt met iemand die helemaal niets achterhoudt, die over zichzelf praat zonder enig voorbehoud, die geen filter heeft en bij wie je niets aantreft van een gedragsbias of een poging om een bepaalde indruk te wekken."

"We hebben een selectie gemaakt van tien bijzondere bewoners die in de documentaireserie zelf aan het woord komen, of hun ouders, broers, zussen of wettelijke vertegenwoordigers. Daarnaast vertellen begeleiders over de moeilijkheidsgraad van hun dagelijkse werkzaamheden. Een jaar op Overkempe is een kennismaking met een wereld die we nauwelijks kennen. Ik hoop dat de serie veel los zal maken".

De serie is terug te zien
via www.avrotros.nl

Colifon

Redactie & inhoud:

Marjon Minten

Concept, ontwerp & opmaak:

Studio Spinazie, Venray

Fotografie:

Stefan Koopmans (pagina 1, 3, 6, 8, 9 en 12)

Sarah Wijzenbeek (pagina 4)

Bermonde Fotografie (pagina 10 en 11)

De Corisberg

Hoeve: Corisbergweg 1

6416 HJ Heerlen

Villa Terwinselen: Mariastraat 2

6467 EG Kerkrade

045 - 5412 451

Elivagar

Koppelstraat 19

6088 EM Roggel

0475 - 390 520

Eindhoven

Gennepeweg 169

5644 RS Eindhoven

0485 - 388 900

Bronlaak

Bronlaak

Gemertseweg 36

5841 CE Oploo

0485 - 388 900

Verdandi

De Groote Modderkolk

Vrijenbergweg 24a

7371 AA Loenen (Gld)

Woongemeenschap Helios

Loverendale 10

7207 PG Zutphen

06 5773 5531

Overkempe

Koekoeksweg 100

8121 CS Olst

0570 - 568 600

Oplage:
650 stuks

Kennismaking met...

VIERWOORD

// DE DIRECTIE VAN DESEIZOENEN

In het vorige magazine Vier las u dat Merlijn Trouw afscheid heeft genomen van DeSeizoenen. Ook interim directeur Anne-Marie Jasper van Nellen nam afscheid als directeur financiën en bedrijfsvoering. Hun functie is overgenomen door Henri Janssen (algemeen directeur) en Marco Mieras (directeur financiën en bedrijfsvoering). Magazine Vier sprak met hen!

Marco Mieras is sinds 1 juli in dienst van DeSeizoenen. Daarvoor werkte hij bij een organisatie in de ouderenzorg. Wat is hem opgevallen in die eerste maanden? Marco: "DeSeizoenen bestaat uit stuk voor stuk prachtige locaties die het juiste fijne gevoel uitstralen. Waar je ook komt, je hoort en proeft dat er iets bijzonders aan onze locaties is. Er is een sterke visie op de zorg voor onze bewoners. Ook nieuwe medewerkers pakken dit feilloos op. Dus dat zit echt in onze haarvaten. Zoiets is altijd lastig onder woorden brengen, maar we hebben iets unieks dat we moeten koesteren!"

Marco werkte ook een dagdeel mee in de tuin op Bronlaak. "Ik heb worteltjes gerooid, sla geplant en met de groep thee gedronken. Je ziet dat iedereen bezig is met nuttige dingen. En dat het werk een eigenwaarde geeft. Ik vind dat schitterend mooi om te zien en te ervaren!"

Wat hoopt Marco dat hij kan bijdragen aan DeSeizoenen? "Ik kijk en ik luister goed en ik zet me in om de kracht die we hebben te behouden en waar nodig nog sterker te maken!"

**“Op elke locatie
voel je je thuis en voel je
je welkom”**

Ook Henri Janssen, die sinds 11 augustus van dit jaar in dienst is, en al een lange carrière in de zorg achter de rug heeft, noemt iets vergelijkbaars. "De betrokkenheid op al onze locaties is ontzettend groot. Op elke locatie voel je je thuis en voel je je welkom." Het motto van Henri is 'eenvoud'. "Het spreekt me aan dat iedereen gelijkwaardig is. Er is geen onderscheid tussen bewoner, medewerker of directeur."

Henri: "Ik vind het belangrijk dat we mensen met een beperking helpen het beste uit hun leven te halen. Daar hebben we alle betrokkenen bij nodig. Medewerkers, ouders en vertegenwoordigers, vrijwilligers, kortom de hele gemeenschap. Iedereen moet gefaciliteerd worden en de ruimte krijgen om zijn of haar taak goed uit te kunnen voeren. Daar ga ik me voor inzetten!"

In het volgende magazine Vier schrijft een van de directeurs het voorwoord over wat ze hebben ervaren of meegemaakt.

Verbinding is het toverwoord

Maura

GESPREK MET VOORZITTER
MAURA DE JONG

// IN DEZE UITGAVE SPREKEN WE
DE FAMILIEVERENIGING OVERKEMPE

De nieuwe Familievereniging van Overkempe bestaat sinds najaar 2019. Tijd om te horen wat deze Familievereniging op de agenda heeft staan. We spreken met voorzitter van de vereniging; Maura de Jong.

Het bestuur van de Familievereniging bestaat naast Maura uit Paul Roscam Abbing (penningmeester) en Sietske Verheijden (secretaris). Maura: “Toen de voormalige Oudervereniging in de zomer van 2019 ophield te bestaan, besloten wij dat er een alternatief moest komen en hebben de Familievereniging opgericht. Je kunt niet zonder namelijk. Contact met andere ouders en familieleden is heel belangrijk. Je zit allemaal in hetzelfde schuitje. Hoe anders de problematiek rondom de verschillende mensen ook is, je hebt een gemene deler; de zorg voor een verwant met een verstandelijke beperking, met alle zorgen die daarbij komen kijken.”

Een luisterend oor

‘Verbinding’ is het woord dat Maura heel vaak noemt. “Het gaat vaak niet eens om inhoudelijke zaken. Maar het is belangrijk om een luisterend oor te kunnen bieden. Om elkaar te ontmoeten.” Maura heeft ervaren hoe belangrijk dit is toen haar kinderen op een medisch kinderdagverblijf zaten. “We kwamen als moeders regelmatig samen om koffie te drinken. Er was geen agenda of geen vergadering, maar je kon je hart luchten.”

“We hebben er bewust voor gekozen om de naam te wijzigen in Familievereniging. We willen er namelijk zijn voor alle familieleden, ook broers en zussen

bijvoorbeeld. We zien ‘familie’ breed. Want ook vertegenwoordigers zonder familieband met een bewoner kunnen lid worden van de vereniging. Je bent persoonlijk lid. We hebben nu 62 leden.”

“We zijn er vooral als aanspreekpunt voor familieleden en om te verbinden. Maar we organiseren ook activiteiten. Zo was er afgelopen september een bijeenkomst over het ‘zorgtestament’; dat is een soort paspoort waarin ouders en of verwanten met het oog op de toekomst allerlei zaken beschrijven die belangrijk zijn rondom de zorg en het leven, van de bewoner. Heel interessant was dat. Daarnaast willen we elk jaar de ‘klussendag’ mede organiseren. En eerder dit jaar organiseerden we een ‘taarten- en kaartactie’. We wilden in die eerste golf van Corona de medewerkers en bewoners een hart onder de riem steken. We vroegen al onze leden om een kaart met

een boodschap te sturen naar álle huizen. Daarnaast bezorgden we in elk huis een appeltaart, gebakken door de bakkerij van Overkempe.”

De gemeenschap als familie

Maura is getrouwd met Hans en samen hebben ze 2 kinderen; Maarten (24) en Derrek (20). De broers wonen in hetzelfde huis op Overkempe. “Voor Maarten waren we 5 jaar geleden op zoek naar een plek waar hij kon wonen. Via een tip van een vriendin kwamen we uit bij Overkempe. En toen we daar op het terrein kwamen sprak het ons direct aan; de rust, de empathie, de zorgzaamheid. Overkempe is echt een gemeenschap. Toen we door Ciel Janzen werden rondgeleid voelden we ons heel welkom. Ze gaf ook meteen aan dat ze zouden onthouden dat we ook voor Derrek in de toekomst wellicht een plek wilden.

En nu wonen ze dus in hetzelfde huis. Het is ook echt hun thuis. Ze voelen zich gezien en ze ontwikkelen zich fantastisch. Niet zozeer meer qua kennis, maar via ‘al doende leert men’.”

“Voor ons is dat gemeenschapsgevoel heel belangrijk. Maarten en Derrek zijn onze enige kinderen. Na ons is er niemand. Dus als wij er niet meer zijn, is de gemeenschap van Overkempe de familie van Maarten en Derrek. We hebben gezien hoe er om gegaan wordt met de seizoenen, met geboren worden, met dood gaan, met herinnerd worden. Dat vinden wij belangrijk. Dat je het gevoel hebt dat ook anderen met jouw kind begaan zijn.”

In gesprek blijven

“Natuurlijk zijn er ook altijd dingen die je anders zou willen zien. Maar als je dat met de zorggevers kunt bespreken en als je blijft communiceren, dan is er geen probleem. En dat is wat we als Familievereniging ook graag willen; een open gesprek, in verbinding blijven.”

“Als familievereniging willen we in nauw contact staan met de contactouders. Per huis is er een contactouder. Als er iets gecommuniceerd moet worden dan doen zij dat voor hun huis. Van contactouder naar de andere ouders of van contactouder naar zorggevers, leiding of naar ons als Familievereniging. Er zijn 14 huizen. Het is belangrijk om van elkaar te weten hoe het gaat. Zo kunnen we ervaringen delen en gezamenlijk onderwerpen ter sprake brengen. Ook staan we natuurlijk in contact met de lokale cliëntenraad. Maar ook deze is onlangs vernieuwd, dus dat proces gaan we opnieuw vorm geven.”

Lidmaatschap van de Familievereniging

“We willen familieleden oproepen om lid te worden van onze Familievereniging op Overkempe. Want hoe meer leden hoe sterker we worden als Familievereniging. Hoe meer we kunnen delen en hoe meer verbinding we kunnen zoeken als gemeenschap. Het kost maar €10 per jaar, dus daar hoeft je het niet voor te laten. Er zijn misschien ook nog ouders die denken dat ze al lid zijn, omdat ze lid waren van de eerdere Oudervereniging. Maar die is opgehouden te bestaan, dus de leden zijn niet vanzelf overgegaan.”

“Onze ambitie voor de komende tijd is om verbondenheid te creëren met zoveel mogelijk leden, niet alleen met ouders, maar ook met de broers en zussen van de bewoners, de zogenaamde ‘brussen’, en met de contactouders van de huizen. Daarnaast gaan we elk jaar 1 goede themadag en de klussendag mede organiseren. En we willen vooral lang blijven bestaan! Want de kern van de het verhaal is dat alle bewoners, onze verwanten, zo fijn mogelijk kunnen wonen op Overkempe!”

Doen waar het om gaat

Sinds 1 april is Frank op den Kamp die nieuwe locatiemanager van de Corisberg. Hij maakte midden in Corona-tijd geen gewone start. Hoe was dat voor hem?

"Woensdag 1 april was mijn eerste werkdag. Voor mij een onvergetelijke dag. Het was weliswaar een zonnige ochtend, geen wolkje aan de lucht maar erg stil op De Corisberg. Geen enkele bedrijvigheid, een onnatuurlijke rust. Het coronavirus houdt dus ook de Corisberg in zijn greep, dacht ik. De impact van het alle maatregelen had ik al bij mijn vorige werkgever, Zuyderland GGz, waar ik als manager werkzaam was, meegemaakt. Ook binnen DeSeizoenen hebben de maatregelen een grote impact op bewoners, externe dagbesteders, ouders, verwanten en medewerkers. Het 'nieuwe normaal' wordt het genoemd. Leg dit maar eens aan je cliënten uit", vertelt Frank.

"Voordat ik bij Zuyderland Medisch Centrum werkzaam was heb ik ruim 18 jaar bij Koraal gewerkt. De eerste 7 jaar als groepsbehandelaar, binnen verschillende behandelgroepen en daarna ruim 11 jaar als manager binnen Koraal regio Parkstad. Na een periode van 18 mooie jaren ben ik op zoek gegaan naar een nieuwe uitdaging. Deze nieuwe uitdaging had ik binnen de geestelijke gezondheidszorg gevonden. De psychiatrie is een interessante en leerzame omgeving maar niet te vergelijken met de gehandicaptenzorg. Ik miste het contact met de cliënten enorm. Ik wilde graag terug naar de gehandicaptenzorg. Op zoek naar voor mij betekenisvoller werk. Daarom besloot ik te solliciteren naar de functie van locatiemanager binnen De Corisberg."

"Zoals gezegd ben ik 1 april als locatiemanager gestart. Zelf had ik mijn start binnen de Corisberg anders voorgesteld. Graag was ik mijn eerste dag alle woonhuizen en werkgebieden langsgedaan om

iedereen te leren kennen, om alle bewoners, medewerkers en vrijwilligers te ontmoeten, te spreken en vooral te luisteren. Nu er een andere werkelijkheid is zullen ook wij de dingen anders moeten gaan organiseren en ons naar de nieuwe situatie moeten gaan verhouden."

Frank: "Wat ik voor de komende tijd belangrijk vind is om de verbinding met elkaar te blijven maken, doen waar het om gaat. En dat is in mijn ogen goede zorg bieden. Naar elkaar luisteren en cliënten en medewerkers de ruimte geven om zichzelf te ontwikkelen."

"Wat mij is opgevallen op De Corisberg is de warmte en vriendelijkheid in hoe er met elkaar omgegaan wordt en het plezier waarmee de cliënten hun werk doen en uitvoeren. Hier wil ik mij vooral op richten om zo samen te bouwen aan een toekomstbestendige, inspirerende en professionele zorginstelling waar we trots op kunnen zijn."

Snoepwinkel de Koppeling is ook te volgen op Facebook (Snoepwinkel 'de Koppeling'). Je maakt daar kennis met de cliënten, de mooie producten en aanbiedingen!

OP ZATERDAG 5 SEPTEMBER OPENDE ELIVAGAR IN ROGDEL HET VERNIEUWDE CREATIEVE WERKGEBIED DE KOPPELING. IN HET PAND IS NIET ALLEEN HET CREATIEVE WERKGEBIED GEVESTIGD, MAAR OOK EEN WINKELTJE WAAR NOSTALGISCH SNOEPGOED EN DE CREATIEVE PRODUCTEN VAN DE KOPPELING WORDEN VERKOCHT. VERDER IS ER EEN KLEINE KOFFIEHOEK, WAAR JE KOFFIE EN KOEK GESERVEERD KRIJGT DOOR DE CLIËNTEN VAN ELIVAGAR!

CREATIEVE PRODUCTEN,

nostalgie snoep en een kop koffie

Het creatieve werkgebied 'de Koppeling' van Elivagar heeft een metamorfose ondergaan! Anita Manders, locatie-manager van Elivagar is er trots op: "Het is een prachtige, moderne plek geworden. Voorheen zat De Koppeling in Heythuysen, maar onze cliënten moesten daar met de fiets of bus naar toe. Dus toen het pand aan de overkant van onze locatie aan de Koppelstraat in Rogdel vrij kwam, was dit een buitenkans. We wilden er een mooie plek midden in de gemeenschap van maken, met een open sfeer en uitstraling. En nu hoeven onze bewoners alleen maar de weg over te steken", lacht Anita.

Carien Verberne werkt als Begeleider in het creatieve werkgebied. Ze vertelt over de nieuwe werkplek. "We maken samen met de cliënten producten van natuurlijke materialen. We werken met vilt, er wordt geweven, we maken kussens, fakkels en kaarsen. Verder verkopen we in de winkel ook nog keramiek, houten vogelhuisjes en andere producten die op andere werkgebieden worden gemaakt. De verhuizing naar

de nieuwe plek is een grote vooruitgang. We hebben veel meer ruimte en daardoor kunnen we de cliënten in twee aparte groepen opdelen, zodat er meer rust is. Het geeft ook een heel goed gevoel dat je nu ziet dat de producten die met liefde gemaakt zijn, in het winkeltje verkocht worden. Verder helpen de cliënten ook mee in de winkel of koffie corner. Hier hebben ze heel veel plezier in en daardoor groeien ze enorm."

Lindsey Pooler werkt als begeleider in de winkel van de Koppeling, waar nostalgisch snoepgoed en de creatieve producten te koop zijn en waar je een kopje koffie kunt drinken. Lindsey leert de cliënten de vaardigheden aan die horen bij het werken in de winkel. "We begonnen met het aanleren van sociale vaardigheden, dat is het belangrijkste in een winkel. De cliënten waren enorm leergierig bij het opdoen van de nieuwe vaardigheden. Een aantal cliënten kunnen nu alles al zelf doen. Denk daarbij aan het bedienen van de kassa, het maken van de koffie, het snoep

scheppen en klanten helpen waar nodig. De cliënten vinden het contact met de klanten erg leuk. Ze krijgen verantwoordelijkheid en daar zie je ze echt van groeien! In de snoepwinkel komen natuurlijk veel kinderen en het contact tussen de cliënten en de kinderen is ook erg leuk om te zien!"

Anita Manders: "Al met al is de Koppeling een uitnodigend werkgebied geworden voor iedereen. Voor cliënten, medewerkers en bezoekers!"

TER INFO

Wil je de Koppeling bezoeken? Dan kan dat van maandag t/m vrijdag van 09.30 - 16.30 uur. Uiteraard nemen we de Corona maatregelen in acht.

Vieren van momenten geeft ritme

Bernadette is 62 jaar en werkt al sinds de oprichting, nu zo'n 9 jaar geleden, op de locatie Eindhoven. "Ik werkte voorheen op Bronlaak en de locatie Elivagar. Maar ik woonde in Eindhoven, eigenlijk om de hoek van de Gennep Parken. Toen ik hoor dat er een locatie in Eindhoven zou komen heb ik meteen mijn vinger opgestoken", vertelt Bernadette.

Tot een jaar geleden werkte Bernadette als Begeleider en Ondersteuningsplanverantwoordelijke in Huize Pennings van de locatie in Eindhoven. "Sinds een jaar heb ik die laatste rol doorgegeven aan een jongere collega. En sinds een half jaar werk ik niet meer in Huize Pennings, maar in het Voermanshuis, waar een groep jonge jongens woont. Een hele andere wereld, maar wel heel leuk. In mijn hele werkzame leven ben ik eigenlijk om de 5 jaar wat anders gaan doen. Ik werkte nu al 8 jaar in Huize Pennings, dus de stap naar een ander huis past bij mijn ritme", zegt Bernadette.

Bernadette heeft de eerste 20 jaren van haar carrière met kinderen met een beperking gewerkt. "Toen ik daarna op Bronlaak met volwassenen ging werken heb ik meteen een van de belangrijkste lessen geleerd: dat je met volwassenen een andere houding moet aannemen. Je moet ze niet als een kind behandelen en opdrachten geven. Soms moet je wel grenzen stellen, maar je gaat naast de mensen staan en nodigt ze uit. Je probeert mensen te begrijpen en helpt ze bij het pad dat ze willen volgen."

Naast dat Bernadette Begeleider is, is ze ook coördinator van de jaarfeesten. "Op Bronlaak zat ik ook al in de commissie van de jaarfeesten, op Elivagar was ik ook een tijdje coördinator. Toen we met locatie Eindhoven begonnen was er natuurlijk nog niks. Maar daar hadden we met z'n allen vrij snel een vorm en ritme in gevonden. Ik ben dan wel coördinator, maar eigenlijk doen we alles samen. Er wonen 17 mensen op onze locatie en met z'n allen maken we er altijd iets moois van. De bewoners willen geen grote feesten, maar willen gewoon met elkaar samen zijn. Alleen het Sint Jansfeest en Kerstmis pakken we normaal iets groter aan. 'Verbinding' is hierbij het belangrijkste, samen iets beleven! We bedenken niks 'van bovenaf', want het is het feest van de bewoners. Het karakter van het jaarfeest geeft vaak al een mooie basisvorm aan de activiteiten."

"Helaas vallen veel van die mooie ideeën door Corona in het water. De uitdaging is dan om op andere manieren verbinding te zoeken. Het eerstvolgende jaarfeest is Sint Maarten. Gelukkig kan dat gewoon doorgaan. Elk jaar kookt een huis de meest verrukkelijke maaltijd die ze kunnen bedenken voor een ander huis. Dus zo is het in elk huis een verassing wat ze die avond te eten krijgen. Met Kerst zijn er vaak allerlei optredens of wordt het Kerstspel opgevoerd. We gaan kijken hoe we dat dit jaar kunnen vormgeven. De jaarfeesten zijn belangrijk voor het ritme en het tijdsbesef van onze bewoners. Ze krijgen een herkenning in wat er gaat komen. Dat is heel mooi en ook in deze tijd gaan we ervoor zorgen dat de momenten gevierd worden."

**BERNADETTE
BEELEN IS COÖR-
DINATOR JAARFEES-
TEN VAN DE LOCATIE
EINDHOVEN. OP EEN
KLEINERE LOCATIE
WORDT DIE ROL
ANDERS OPGEPAKT
DAN OP EEN GROTERE
LOCATIE. EN TIJDENS
DE CORONA TIJD
WAARIN WE NU LEVEN
IS ALLES ANDERS.**

IK GUN IEDEREEN DE KRACHT VAN BRONLAAK!

Frank Roefs is sinds 1 mei locatiedirecteur van Bronlaak. Wat is hem de eerste maanden op Bronlaak opgevallen? En wat wil hij graag toevoegen?

Frank heeft een lange achtergrond in de zorg. Hij groeide op een boerderij op en zag zich ook wel de boerderij overnemen. Maar toen het zover was, was hij daar eigenlijk nog te jong voor. Zijn andere familieleden werkten in de zorg en dat was dus de stap die hij ook maakte. Hij begon in de gehandicaptenzorg, werkte in de ouderenzorg en in ziekenhuizen.

“Ik ben nu weer terug in de gehandicaptenzorg, waar ik ook ooit begon”, vertelt Frank. “En ik merk meteen dat ik daar echt op mijn plek ben.” Frank

werkte hiervoor bij het Jeroen Bosch Ziekenhuis in Den Bosch. Hij was niet echt op zoek, maar zag de vacature voor locatiedirecteur op Bronlaak voorbij komen. “Op Bronlaak komen voor mij echt een aantal dingen bij elkaar”, constateert hij.

“Wat mij in de gehandicaptenzorg aanspreekt is dat je een langdurige verbinding aangaat met de bewoners, ouders en andere verwanten. Ik realiseer me dat ik dat gemist heb in het ziekenhuis. Het draait op Bronlaak om ontmoeting, om de gemeenschap en dat ook nog eens in een prachtige omgeving.”

De agrarische achtergrond van Frank blijft toch ook kriebelen. Want hij deed

de laatste jaren een opleiding voor biologisch dynamische landbouw aan de Warmonderhof. Dus als ik hier op de boerderij of tuinderij rondloop, dan word ik daar wel heel blij van!”

“De zorg voor onze bewoners is mooi! Je voelt dat Bronlaak een helende, stimulerende omgeving is. Dingen die beter kunnen liggen eigenlijk vooral op het organisatorische en voorwaardelijke vlak. Dat zie ik dan ook als mijn taak; ervoor zorgen dat medewerkers optimaal ondersteund worden om hun werk goed te doen en zodat zij hun kracht en expertise kunnen inzetten.”

“Wat me vooral is opgevallen is dat iedereen op Bronlaak, bewoners en medewerkers, trots zijn. Trots op hoe we hier de woon- werkgemeenschap vorm geven en de mooie producten die we hier maken. Ik denk dat we onze trots ook nog meer naar buiten mogen uitstralen. Die mooie producten geven de kans om mensen in de omgeving naar ons toe te halen en kunnen de verbinding zijn tussen Bronlaak en de omgeving. Zo kunnen we ook laten zien wat hier gebeurt. Ik gun elke bewoner en medewerker of bezoeker de kracht van Bronlaak!”

Carrièreswitch

VAN PROCESOPERATOR NAAR...

Hans Haverkamp werkt als Begeleider op onze locatie Verdandi, de Grootte Modderkolk. Hij maakte een bijzondere carrièreswitch door.

Zo'n 5 jaar geleden werkte Hans nog als Procesoperator, totdat hij onverwacht, door een reorganisatie binnen het bedrijf, zijn ontslag kreeg. "Het ontslag kwam voor mij als donderslag bij helder hemel", vertelt Hans. "Ik had 32 jaar in deze branche gewerkt. En het ontslag viel samen met een periode waarin mijn vader overleed. Mijn leven stond echt even op de kop. De gebeurtenissen zetten me aan het denken over wat ik nu voor de toekomst wilde. In een outplacementtraject werd er ook gekeken naar mijn capaciteiten en wat er in je zit."

"Na een periode van bezinning besloot ik vrijwilligerswerk te gaan doen op de boerderij van Verdandi. Ik woon ook in Loenen, dus dat was om de hoek. Buiten zijn, dieren, natuur, zijn altijd een hobby van me geweest. Eerst begon ik een halve dag per week, maar gaandeweg kwam ik steeds vaker. Het werken met de bewoners vond ik ook leuk en blijktbaar had ik er feeling

voor, want ik werd gevraagd of ik niet een opleiding wilde gaan doen tot begeleider."

Had Hans ooit gedacht dat de zorg iets voor hem was? "Nou, eigenlijk niet. Maar het stond me wel tegen dat in de wereld waar ik eerst werkte, het menselijke aspect steeds vaker aan de kant geschoven werd. Ik zag er best tegenop om weer een opleiding te gaan doen, maar nadat ik er over nagedacht had en er over gepraat had met mijn vrouw, die overigens zei dat ik het moest doen, besloot ik de stap te zetten."

Onlangs mocht Hans als 55-jarige zijn diploma ophalen bij het ROC in Deventer. "We hadden een hele leuke klas. Een gemengde groep van alle leeftijden. Je leert goed op jezelf reflecteren, zodat je je bewust bent van hoe je overkomt op een ander. Het is een heel leerproces geweest."

"Begeleider zijn is wel anders dan vrijwilliger zijn", vertelt Hans. "Je hebt een verantwoordelijkheid en je rapporteert ook. Daar sta je in het begin niet zo bij stil. Daarnaast moet je niet altijd leuk gevonden willen worden. Want je hebt een taak als begeleider om iemand tot ontwikkeling te brengen. En je moet leren omgaan met crisissituaties."

"Wat ik heel mooi vind is de eerlijkheid en de spontaniteit van de cliënten. Dat trekt me enorm aan. Maar ook hoe sommige cliënten, die maar heel weinig kunnen, hun kleine taak heel serieus nemen. Ik werk met cliënten op de biologisch dynamische boerderij, tuin en de omgeving. Ik ben een buitenmens, dus ik ben hier echt op mijn plek!"

Verschillende brillen OM DOOR TE KIJKEN

In dit magazine hebben we nog nooit een interview met een van de artsen gehouden. Raar eigenlijk, want zij spelen een belangrijke rol bij het welzijn van onze bewoners. Hoogste tijd dus! We spreken met Hanneke Schulz, arts op Overkempe en Verdandi.

Hanneke is AVG arts, Arts voor Verstandelijk Gehandicapten. Ze werkt iets meer dan 2 jaar bij DeSeizoenen. Samen met Frank van Almenkerk, Tonya Naboka en Riny Kraamwinkel, vormt ze het artsteam van DeSeizoenen. Op dit moment doet Hanneke de opleiding tot Antroposofisch Arts. Ze heeft er dus al heel wat jaren studie op zitten. Als arts doe je namelijk eerst een opleiding tot basisarts en daarna volg je een specialisatie. In het geval van Hanneke de specialisatie als arts voor mensen met een verstandelijke beperking. De opleiding tot antroposofische arts duurt ook nog eens 4 jaar!

Waarom heeft ze voor deze richting gekozen? Hanneke: "Tijdens mijn studie geneeskunde heb ik als begeleider voor mensen met een verstandelijke beperking gewerkt, eerst als invaller later op een vaste groep. Dat vond ik zo leuk, dat ik ook als arts in deze zorg wilde blijven werken en dus AVG geworden ben. Ik heb eerst in reguliere zorgorganisaties gewerkt. Toen ik met mijn man en kinderen verhuisde van Drenthe naar Zutphen en mijn man als huisarts terecht kwam in een antroposofische praktijk en mijn kinderen naar de vrije school gingen, ben ik zelf ook op zoek gegaan naar een antroposofische organisatie voor mensen met een verstandelijke beperking. En toen kwam ik uit bij DeSeizoenen. Het contact met de mensen, het meer preventief werken, de holistische kijk, spreken me aan. Ook het multidisciplinair werken vind ik erg prettig. Je hebt contact met collega's, orthopedagogen, begeleiders of leiding van de locatie. We doen het samen!"

"Ik ervaar op onze locaties ook wel echt verschil met de reguliere zorg. Dat is vaak lastig uitleggen, want het is vooral een gevoel dat je krijgt als je op onze locaties bent. In ieder geval is me opgevallen dat we veel minder reguliere medicatie gebruiken. We proberen meer het zelfhelend vermogen aan te spreken. Daarnaast werken het gemeenschapsgevoel, het zinvolle werk, het leren van een vak, het ritme van de jaarfeesten, de natuur, de beweging en de voeding helend voor onze bewoners."

"Als antroposofisch arts denk je heel breed. Je hebt verschillende brillen om door te kijken. Tijdens mijn opleiding leer je vooral dát, de verschillende manieren van kijken. Ook neem je een geestelijk, spiritueel niveau mee. De drieleding en de vierleding van de mens. En natuurlijk leer je ook over antroposofische medicatie. Dat is voor mij wel heel vernieuwend! Dat therapieën een echte bijdrage kunnen leveren aan de cliënt is voor mij heel zichtbaar. Dat gaat niet met praten, maar op andere manieren, wat bij onze bewoners erg belangrijk is. Maar de medicatie vergt soms een hele andere manier van denken. Dat is nog vrij nieuw voor mij. Er bestaat een repertorium, waarin beschreven wordt welke middelen waar voor dienen. Maar er komt naast kennis van de middelen ook heel veel gevoel bij kijken, intuïtie, waar je op moet leren vertrouwen. Dat maakt het heel interessant. In de opleiding werken we dan ook voor een groot deel aan onszelf. Je moet ruimte hebben om op een andere manier te kijken, je intuïtie leren herkennen. Er is ook plek om met elkaar over de theorie van gedachten te wisselen, dan gaat het pas echt leven. Ik word heel blij van de opleiding, het is steeds inspirerend!"

Vierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

WERK VOOR STOERE MANNEN EN VROUWEN

Deze keer gaan we met magazine Vier naar 'bosgroep Sylvester'. De Bosgroep bestaat al 25 jaar en is 13 jaar gelegen op het MOB complex (mobilisatiecomplex) in Oploo.

Het terrein, waar vroeger een magazijn functie voor militaire doeleinden was gevestigd, is in eigendom van de gemeente Sint Anthonis. Het wordt door Bronlaak gebruikt als werkplek waar voornamelijk met lokaal hout gewerkt wordt dat uit omringende bossen van Staatsbos en Brabantslandschap komt.

Magazine Vier spreekt met Theo Bouw en Serge Putz, de vakinhoudelijk werkleiders van bosgroep Sylvester. "Bij ons werken zo'n 10 cliënten. Ieder heeft z'n eigen taak, aangepast op de mogelijkheden van de cliënt. Waarbij het belangrijk is om aan te geven dat cliënten vaak nog een hele ontwikkeling doormaken in wat voor taken ze kunnen uitvoeren", vertelt Theo.

Serge: "We doen veel werk voor Staatsbosbeheer, zoals bomen kappen, hout zagen, hout kloven, routepaaltjes plaatsen in het bos, zwerfvuil opruimen, fiets- en wandelpaden bijhouden. We maaien ook de velden en kampeerterrains van staatsbos. En we voeren taken op het terrein van Bronlaak of bij de boerderij Ard Lea, ook onderdeel van Bronlaak, uit.

Als je de machinerie ziet, dan is het best bijzonder dat die bediend kunnen worden door mensen met een verstandelijke beperking. Serge: "We kijken waar de mogelijkheden liggen van de cliënt en we werken met veilige machines en beschermingsmiddelen. En het leren omgaan met de machines gaat stapje voor stapje."

Theo: "De cliënten leren niet alleen hoe ze hun werk kunnen doen, maar ze leren ook omgaan met de natuur. Het is hier rustig, dus er zitten ook veel dieren; spechten, dassen, buizerds, eksters, vossen. We leren ze kijken en ruiken; hun zintuigen te gebruiken. Ook daar leren de cliënten van. Maar het allerbelangrijkste is dat we de cliënten een veilige plek kunnen bieden, een thuisbasis, waar ze kunnen zijn wie ze zijn."

In de ruimte waar koffie wordt gedronken staat een vitrinekast met allerlei vondsten; skeletjes van dieren, eierschalen, haarballen, nestjes, een verdroogde kikker, kevers en veren. "De cliënten zijn heel trots als ze weer eens iets voor de kast gevonden hebben", vertelt Serge.

Bosgroep Sylvester zoekt nog nieuwe aanwas van cliënten. Niet alleen mensen die op Bronlaak wonen kunnen bij de Bosgroep terecht, ook mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, bieden we arbeidsmatige dagbesteding. Mensen leren hier vaardigheden om weer beter mee te kunnen doen in de samenleving. Ook zoekt de bosgroep altijd naar vrijwilligers!

Zou je willen werken in de natuur met alles wat het ons biedt? Neem dan contact op met: Natasha van Dijk via 0485-388 900.

DeSeizoenen